

[Fraenkel.]

lejer, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremkom med paa dette Omraade ved anden Behandling af Lovforslaget.

Jeg sagde: Ogsaa vi har Skyld. Vi har været fremme med Forslag; men vi har den Skyld, at Fremstødet ikke har været kraftigt nok og navnlig ikke udholdende nok. Vi har den Skyld, at vi har ladet os intimidere, dels af det Parti, vi jo gerne vilde støtte, og dels maaske af en almindelig Opinion, som gør, at Aviserne f. Eks. meget let, naar der er talt en vis Tid om en Sag, siger: Nu har vi hørt mere end nok om det; nu vil vi gaa over til noget andet! Det skal et politisk Parti naturligvis ikke i mindste Maade lade sig afficere af. Er det rigtigt, hvad det vil, skal det blive ved; og jo længere det varer, desto haardere skal det netop gaa frem, desto mere skal det haane og spotte alle dem, der gaar imod det.

Dér har vi en Skyld, og den vedkender jeg mig altsaa personlig som Medlem af Partiet. Det skal ikke genere mig at gøre det; vi kan jo alle fejle. Men skal der gøres en Undskyldning derfor, maa det naturligvis i første Linie være Hensynet til Regeringen, som vi naturligvis vilde støtte, da den jo er venstre Fløj af en borgerlig Retning, som vi altsaa hører til.

Men vi kunde have sagt os selv paa et tidligere Tidspunkt i hvert Fald, at den Støtte var der ingen Brug for, fordi Venstre netop i Hovedpunktet, i hele Politikkens Hovedpunkt — deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg — stod paa et ganske andet Standpunkt, end vi gjorde. Det er ogsaa meget muligt, at vi, hvis vi havde sat kraftigt ind paa denne Politik, og hvis vi havde været vedholdende — ja, jeg tør ikke forsværge, at vi ikke havde tabt nogle Stemmer; men det vilde jeg bryde mig meget lidt om; for baade Venstre vil komme, og nogle af vore Folk, hvis de gaar tabt, vil komme, den Dag det bliver dem klart, at med Nedskaering alene kommer man ikke et Hanejfed videre i det, som — deri vil jeg atter give det ærede Medlem Hr. Borgbjerg Ret — er Hovedsagen i hele den nuværende Situation, nemlig Beskaeftigelsespolitikken.

**Formanden:** Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem; men jeg maa henstille, at man ikke vil fortsætte med en almindelig politisk Debat.

**Borgbjerg:** Hvis jeg var modtagelig for Smiger, hvad jeg nu ikke er (Latter)

— tværtimod, det forekommer mig, at Smiger, som et gammelt Ord siger, er en sød, men farlig Gift, man skal vogte sig for den, og jeg vamles i Regelen ved Smiger; men hvis jeg var modtagelig for Smiger, vilde det ærede Medlem Hr. Fraenkels Tale i højeste Grad smigre mig. Det er vist sjældent, et Folketingsmedlem har den Ære, at en Tale, han har holdt, bliver udførligt gentaget og kommenteret af et Medlem af et andet Parti; jeg kan jo kun være glad over, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel bidrager til at skaffe min Tale endnu større Udbredelse, end jeg selv i al Beskedenhed kunde ønske.

At det ærede Medlem, særlig naar han afbryder, bruger meget drastiske Udtryk, tager jeg personlig ikke saa højtideligt, det har vi Formanden til at paatale, og det har han gjort, det skal jeg ikke dvæle længere ved — vi er jo alle glade over de mange muntre og barokke Episoder, det ærede Medlem trods sin høje Alder fremkalder, og vi beundrer næsten hans Ungdommelighed, her kan saamænd tit være kedeligt nok i Tinget, og at vi har det ærede Medlem til at muntre lidt op en Gang imellem, kan være meget fornøjeligt, naar man har Sans for den humoristiske Side af Livet, og det bilder jeg mig ind, jeg har.

Nu vilde det ærede Medlem paavise eller dokumentere — det var ligefrem en Eksegese af den Tale, jeg holdt forleden Dag — Talens Usandfærdighed paa to Punkter. Og hvad kom der saa ud af det hele? (*En Stemme:* Det lykkedes.) Saa? Det ærede Medlem citerede efter Rigsdagstidenden, at jeg med Hensyn til den af det konservative Folkeparti forleden foreslaaede Skattelettelse havde glemmt, at Byerne ogsaa var med. Det paagældende Ændringsforslag fra konservativ Side var ikke fremsat i Udvalget, ikke behandlet dér; efter at Udvalgsarbejdet var sluttet, blev det sendt til Rigsdagstrykkeriet, og jeg havde lige set det, inden jeg tog Ordet. Jeg troede i Øjeblikket, da jeg sagde det, at det kun var et Forslag om at lette Amtsskatterne; da saa et konservativt Medlem afbryder mig og siger, at det ogsaa berører Byerne, accepterer jeg loyalt denne Afbrydelse, gaar ud fra, at den er rigtig og siger: Ja vel, men det forandrer alligevel ikke det principielle i min Udtalelse; det konservative Ændringsforslag gik altsaa ud paa at lette Ejendomsbesidderne ude paa Landet og Velhaverne i Byerne.

Og dertil svarede det ærede Medlem Hr. Fraenkel saa i Dag kun, at alle faar jo Lettelse. Ja, for saa vidt de i Byerne be-